

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

11. Quid Africanus hac dere scripserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

P.
H. Philippi

Chronol.
et Testam.

A LV

17

182

QVÆST. CHRONOLOG. XI.

Herodes, à Romanis ad Iudææ regnum eius est, anno ante eam
40. hunc numerum tolle de 168. ante eandem æram numerandi, quæ
thathias arma contra tyrannum arripuit; retranebunt, sub Machabæis
103. sed 128. Denique ab initio regni Herodis, usque ad exitiam Timo-
lymam, non sunt anni 103. sed 110. è quibus 40. ante Christi Epocham
sunt, & post eā 70. extremis in numerū adscitū. Hæc fuisus prolego-
lius intelligantur, & accuratius considerentur, quæ contra Iudeas et
Danielis interpres afferunt, ut Cornelius in hanc prophetiam, Quæ-

Peterius
explicatur

12. Peterius in Dan. lib. 10. q. 2. & lib. 12. sub initium ac alibi certe-
Medium regnare cœpsisse Olymp. 54. moxque instantे Olymp. 55. Cyro subactos. Ego verò magis assentior illis, qui negat virumque. C-
puto prius Persis vñ & viginti, tum Babylonij nouos annos impedi-
rius autem Medus, anno ferè præcedenti successit Balastræ, quin Cy-
bylonem suo imperio adiiceret, ut pletique censem; vel annis circiter
ut paucissimi opinatur, ac proinde, annis nō paucis Darius Medes p-
piadē 54. regno Chaldaeo potitus est. Sed iam ad varias Christi
domadibus Danielis opiniones, veniamus, quas prius mihi occor-
scripta reruli, salvo alias cuiusq; auctoris, vel sanctimoniz vel antiqui-

QVÆSTIO XI.

Quid Africanus hac de rescripsit.

Computa-
tio Afri-
cani.

I. Africani opinionem de hisce hebdomadibus refert Eusebius
monst. 2. & prolixè S. Hieronymus Dan. 9. his verbis. Africanus
to temporum volumine de septuaginta hebdomadibus hoc locutus
est. Capitulum quod in Daniele de septuaginta hebdomadibus legitime
& mirabilia continet, quæ nunc longum est dicere: ergo quod ad prius
pertinet de temporibus differendum est, nullique dubium, quin de
Christi prædicatio sit, qui post septuaginta hebdomadas mundo appa-
quem consummata sunt delicta, & finem accepit peccatum, & dilectiones
cas & annunciata iustitia sempiterna, quæ legis iustitiam vincere. & in
visio & prophetia. Quia lex & prophetæ vique ad Baptismum Ioannem
et us est Sanctus Sanctorum: quæ omnia priusquam Christus huma-
pus assumeret, sperabantur magis, quam tenebantur. Dicit autem ipse
70. annorum hebdomadas, id est, annos quadringentos nonaginta, ad
sermonis ut respondeatur, & ut adficietur Ierusalem, Vicinum An-

regis Persarum annum habere principium. Nehemias quippe huius pincerna, sicut in Esdræ libro legimus, rogauit regem, accepitque reponsum, ut ædificaretur Ierusalem. Et iste egressus est sermo, qui extruendæ verbis & circumdandæ maris daret licentiam, quæ usque ad illud tempus vicinarum gentium patebat incuribus. Siquidem ad Cyri regis imperium qui volentibus reverti Ierolymam dederat potestatem, Iefus Pontifex & Zorobabel, & postea Esdras fæcetos, & ceteri qui cum eis proficisci voluerant, templum & urbem, & muros eius ædificare conati sunt, prohibentibus in circuitu nationibus, ne impletetur opus, quasi hoc rex non iussisset. Mansit itaque imperfectum opus, usque ad Nehemiah & vicecum annum regis Artaxerxis: quo tempore regni Persarum centum & quindecim anni fuerant euoluti: captiuitatis autem Ierusalem centesimus octogesimus & quintus annus erat: & tunc primum Artaxerxes, iussit muros extrui Ierusalem, cui operi præfuit Nehemias. Et ædificata est platea, & muri circumdati, & ex illo tempore si numerare velis, 70. annorum hebdomadas, usque ad Christum poteris inuenire. Quod si hatum principium, ab alio tempore volueris sumere, & tempora non concurrent, & multa reperiemus contraria. Nam si à Cyro, & prima eius indulgentia, qua ludorum est laxata captiuitas, septuaginta numerentur hebdomades, centum & eo amplius inueniemus annos, qui statutum sepraginta hebdomadum excedant numerum, & multo plus, si ex qua die locutus est Danieli Augustus additurque amplior numerus, si captiuitatis exordium, volueris hebdomadatum habere principium. Permanuit enim regnum Persarum, usque ad initium Macedonum annis ducentis triginta, & ipsi Macedones regnabant annis trecentis, atque exinde usque ad annum quintumdecimum Tiberij Caesaris, quando passus est Christus, numerantur anni sexaginta, qui simul conficiunt annos, quingentos nonaginta, ita ut centum super sint anni. A vicecum anno Artaxerxis regis, usq; ad Christum complentur hebdomadas septuaginta, iuxta Lunarem Hebræorum suppurationem, qui menses nō iuxta solis, sed iuxta Lunæ cursum numerant. Nam à centesimo & quindecimo anno regni Persarum, quando Artaxerxes rex eiusdem imperij vicecum regni sui habebat annum, & erat octogesima & tertia Olympiadis annus quartus, usque ad ducentesimam secundam Olympiadem, & secundum eiusdem Olympiadis annum, Tiberijque Caesaris annum quintumdecimum, colliguntur anni quadragesima septuaginta quinque, qui faciunt annos hebraicos quadragesitos nonaginta, iuxta Lunares, ut diximus, menses, qui secundum illos suppurationem possunt facere per singulos menses dies 29. & semis: ita ut Solis circulus per annos 490. plus habeat dies 365. & quartam diei partem, & per duodecim menses singulorum annorum, vnde decim dies & quartus.

O*ctu*
r*nenti*

Insignia
cœptatio
Africana.

P.
H. Philipi

Chronol.
et Testar.

A IV
17

184

QVÆST. CHRONOLOG. XI.

¶ quarta dñi pars amplius reperiatur. Vnde Graci & Iudicij per oīum mensium τυβολισμους faciunt. Si enim octies undecim, & quin em volueris supputare; nonaginta dies, hoc est, tres menses efficiuntur. Ingentis septuaginta quinque annis, octonarij reperiuntur anni 30. qui simul faciunt plus minusve annos quindecim; quos h[ab]ent ad lueris addere, septuaginta annorum facies hebdomadas, hoc est, in quadragecentos nonaginta. Hæc Africanus eisdem verbis quibus locutus est.

Dicitur, tun-
etiam
recipio.

2. Hanc Africani doctrinam, quia multa continet, que ad Chronologiam spectant, eam hoc transcribendam & proucis examinandum parvum in quibusdam ei assentior, in quibusdam non omni ex parte. Alienam modo, dum ab enthronismo Persico Cyri, usque ad annum 20. Atticorum mani supputat annos 115. qui si completi accipiuntur, incedunt annos 1. Olymp. 55. quod ad finem inclinato Cyrus regnum adiicit: si autem ante sumatur, annus 115. a Cyro currens incidet in 20. etiam currentes strætabulæ ostendunt. Assentior illi secundum, dum coniungit annum 483. cum 20. Artaxerxis. Tertium, dum ait Persianum regnum, nempe a proposito exordio, tenuisse annos 230. Macedones regnasse annos 300. nimirum a Dario, usque ad interitum Antonij & Cleopatrae. Quartum, dum ait Olympiadis 83. usque ad annum 2. Olymp. 202. colligit annos solares quidem anno ante æram Christi 445. in istile quartus Olympiadis 83. eiusdem æra 30. ortus est 2. Olympiadis 202. Quintum, fateor ibam 115. quo Cyrus regnum Persicum adeptus est, usque ad annum 1. Olympi. reperiunt annos 590. nempe 500. amplius, quem contineat Periodus annorum, quibus hebdomades Danielis absoluuntur.

In alijs
regiosis.

3. In his autem ab Africani ratiocinijs discedo. Primum, annum regni Ierusalem 185. & viceversum Artaxerxis coniungitur. Verò si nomine annum Longimanus, centum circiter ac sexaginta tres annos esse numerum. Sin vero captiuitas Ierusalem idem sit, quod eius excidium; annos fere 566. Secundum, laxatam opinatur Iudeorum captiuitatem anno primo Cyri regnantis: ego Cyrum annos 21. prius regnasse arbitror, quam Iudeum triam remitteret. Tertium a soluta captiuitate, usque ad annum 15. Tiberius computat 590. & eo amplius: ego solum 566. nempe ante Christum post annum Tiberij 15. ego vel ad 17. vel ad 18. labentem dabo, idque habens in questionibus de anno nati & passi Salvatoris, cap. 20. & 21. Quintum, anno 202. cum 15. Tiberij confundit; cum reuera anno 212. Vulgaris Chaldaicæ.

sue 20. Augusti mensis, Tiberius annum 15. imperij sit auspicatus, anno 4. Olymp. 201. paulo ante inchoato: annus vero 2. Olymp. 202. cœpit anno Dom. 30. Longino & Quarino Coss. sub finem anni 16. Tiberij. Denique si Christus passus est isto anno 2. Olymp. 202. ne cum absoluto, ut velle videtur Africanus; passio Domini incidit, non in decimum quintum, sed decimum septimum annum Tiberij. iam ad finem primum, ut clare exposui illo *Opusculo de annis Saluatoris*, cap. 1. in serie Consulum, cap. 3. num. 9. & in tabulis annorum expansorum. Vnum vero ista hebdomadæ, annis Lunatibus constent, postea disputabo,

9.14.

Q V A E S T I O XII.

Quid hac dere tradiderit Eusebius.

1. Eusebius Pamphili lib. 8. de demonst. Euang. cum Africani sententiam Eretulisset, suam triplicem adiungit, ac in primis ait illis verbis: *ab exitu ser-<sup>1. Expressio
Eusebi.</sup>monis &c. nihil aliud intelligendum esse, quam seriem Pontificum, qui post il- lam prophetiam populo Iudaico præfuerunt. Deinde supputat ab initio Cyri, usque ad templum sub Dario Hystaspis perfectum, sepm primas hebdoma- das, nempe 46. annos, usque ad annum 6. Darij, & ex Iosepho addit tres alios annos, quibus templo quædam extrinsecus adiecta sunt: sic sunt anni 49. à Da- rio usque ad obitum Alexandri Iannæi regis Iudæorum, post quem principatus in feminam recedit, 62. hebdomas impedit, ultimam autem hebdoma- dam longe ab alijs remouet, ut paulo post dicam.*

2. Secunda supputatio illius in hoc solum differt à præcedenti, quod *62. Secunda.* hebdomas, à sepm primis distinctas, usque ad captam à Pompeio Iero- lynam propagatas opinetur. Tertio denique modo hebdomas 69. ait posse *Tertia.* deduci à templi fabrica, anno 2. Darij repetita, vel utalij interpretantur sexto, vel utputat Salmeron, nono, usque ad Augustum arque Herodem, quando Hirano perempto legitima successio principum Iudæorum defecit.

3. Dum hæc fuisus explicat Eusebius, quædam notatu digna inserit. Primum, *5. Notabi-
lia ex Eu-
sebio.* Alexandrum Magnum obiisse ineunte Olympiade 114. vel ut refert S. Hiero- nymus Olympiade 113. nempe vel ferè, vel omnino finita: excessit enim Alexander anno ante æram Christi 324. quando annus 4. Olymp. 113. effluxit, & pri- mus Olympiadis 114. ortus est. Secundum, initium regni Græcorum constituit annis 12. ab obitu Alexandri, à primordio Cyri 148. transactis, inclusu nimirum anno 1. Olymp. 55. sub cuius finem Cyrus regnare cœpit. Tertium, tradit librum Machabæorum claudi morte Simonis anno regni Græcorum 177. ab exor- dio regni Cyri 425. nempe inclusu. Quartum, ab initio Cyri, usque ad mortem Alexandri Iannæi numerat annos 482. subaudi exclusu. Quo etiam modo

Quest. Chron. P. 3.

16

acci-